

Z Łukowicy, przez Kaługę, Kazań, Astrachań, Irkuck na Kamczatkę

30.12.2007.

Zmieniony 17.04.2015.

Autorem artykułu jest profesor Jerzy Antoni Ostoją Sędzimir, potomek panów łukowickich Jak pan łukowicki z Beniowskim*, statkiem z niewoli rosyjskiej do Chin uciekał (fragment) „A znowu stary Sędzimir, to rzadki, niezrównany egzemplarz jakiego nikt teraz nie zobaczy. Szlachcic którego rodziców własnością były niegdyś całe rozległe łukowickie Dobra, - młodość spędził po szlachecku, wojaczył – majaczył (? Jerzy S.) aż osiadł u Pieniżków na rezydencji, siedział i przy Janowskim” - (Janowski był dzierżawcą). Z tekstu można wnioskować że wzmiankowany Sędzimir pojawił się w Łukowicy w pierwszych latach XIX w. Dalej Girtler pisze „zdało się że na ławie w jadalnej Sali czeka swojej ostatniej godziny...” - „...po kolejnej sprzedaży Łukowicy, i przejęciu jej przez nowych właścicieli, S. opuścił dwór” – „... widziano go dziadem przy Kościele Panny Maryi w Krakowie. Już nie żyje”. – „Chłop był wysoki, szczupły, na jedno oko ślepy – czuprynę szron okrywał – wiek go chylił do ziemi, ale gwałtownie się prostował. Ubrany był w płócienną szarą czamarę, haydawery – od rana do nocy przesiadywał na jednym miejscu ... podczaszyć lubił, ale do wina już nie należał (? Jerzy S.)- kubek okowity odmładzał go, a wtedy wspomnienia dawne rozjaśniały twarz jego – rozgadywał się stary”.

*Beniowski - bohater znanego utworu Juliusza Słowackiego

Cały artykuł Osobliwe przypadki Jerzego Sędzimira z Łukowicy dostępny jest w dziale Sędziwój Łukowica, grudzień 2007